OCHORUS ORIGINALS

3

Jasiri kwa ajili ya Mungu: Kitabu cha Tatu

Wengine sita waliomfuata Yesu hadi katika ulimwengu mpana

Ochorus

Jasiri kwa ajili ya Mungu: Kitabu cha Tatu

Wengine sita waliomfuata Yesu hadi katika ulimwengu mpana

Ochorus Originals

OCHORUS

Kuhusu Ochorus

Kuvifanya vitabu maarufu vya kale vya imani ya Kikristo kuwa huru kwa Kanisa duniani kote — katika lugha zao wenyewe, kwa utukufu wa Mungu.

Ochorus ni huduma ya Kikristo yenye makao yake Victoria, Kanada, na Kampala, Uganda. Tangu mwaka 2021 tumekuwa tukitafuta vitabu vikuu vya Kikristo vya zamani, tukivihariri kwa uangalifu kwa ajili ya wasomaji wa leo, na kuvitoa bure — bure kusoma na bure kubaki navyo.

Sisi si tovuti tu. Vitabu vilivyochapishwa Uganda vinawekwa moja kwa moja mikononi mwa watu kote Afrika Mashariki — katika mikutano ya wachungaji, na katika makanisa, shule na magereza tunayoalikwa kuhudumia.

Endelea kusoma kwenye ochorus.com

- Mamia ya vitabu vya kale, mahubiri na wasifu — bure, bila matangazo na bila kuhitaji akaunti.
- Vitabu katika lugha nyingi, kuanzia Kiingereza na Kiswahili hadi Kiarabu na Kihindi.
- Mipango ya kusoma, alama na maelezo yanayokufuata kutoka kifaa kimoja hadi kingine.
- Sikiliza kwa sauti, au hifadhi kitabu ili kukisoma bila mtandao.
- Vipakuliwa vya bure kama hiki. Visambaze kwa uhuru.

“Mmepata bure, toeni bure.”

Mathayo 10:8

Yaliyomo

Adoniram Judson: Mtu Aliyeificha Biblia Ndani ya Mto — 5

Jim na Elisabeth Elliot: Wale Waliorudi — 7

Sundar Singh: Mtu Mtakatifu Aliyemfuata Yesu — 9

Lottie Moon: Mama wa Biskuti wa Uchina — 11

Helen Roseveare: Daktari Aliyemtumaini Mungu Gizani — 13

Simeon Nsibambi: Mtu Aliyewasha Moto — 15

Adoniram Judson: Mtu Aliyeificha Biblia Ndani ya Mto

Adoniram Judson alikuwa miongoni mwa watu wa kwanza kabisa kutoka Amerika kuwahi kusafiri kuvuka dunia kama mmisionari. Mwaka 1812 yeye na mke wake mchanga Ann walisafiri kwenda Burma, nchi ya mbali barani Asia ambako karibu hakuna aliyekuwa amesikia habari za Yesu. Lilikuwa jambo la ujasiri na la upweke; hakuna aliyekuwa amewaonyesha jinsi ya kufanya.

Burma ilikuwa ngumu. Lugha ilikuwa ngumu, hali ya hewa ilikuwa ngumu, na kwa miaka sita mirefu Adoniram alihubiri na kufundisha na kusubiri kabla hata mtu mmoja wa Burma hajaamini. Lakini Adoniram alikuwa ameukaza moyo wake juu ya kazi moja kubwa kuliko zote: kutafsiri Biblia nzima katika lugha ya Kiburma, ili watu waweze kuyasoma maneno ya Mungu wao wenyewe. Mwaka baada ya mwaka aliifanyia kazi, ukurasa baada ya ukurasa.

Kisha vita vikazuka kati ya Burma na Uingereza, na kwa kuwa Adoniram alikuwa mgeni, watawala waliokuwa na hofu walimtupa katika gereza la kutisha. Alifungwa minyororo na kuwekwa katika joto na giza kwa karibu miaka miwili, bila kujua kama angeweza kutoka akiwa hai.

Katika taabu ile yote, wasiwasi mmoja ulimtafuna zaidi ya wote. Tafsiri yake ya Biblia — kazi ya thamani ya miaka na miaka — ilikuwa imefichwa nyumbani, na kama ingegunduliwa na kuharibiwa, isingeweza kamwe kurudishwa. Mke wake Ann akawaza mpango wa werevu na wa ujasiri.

Akalishona lile fungu kubwa la karatasi ndani ya mto mgumu wenye mabonge, na akalipeleka gerezani ili Adoniram alilalie kichwa chake. Walinzi wakali, waliotaka kitu laini na kizuri, waliudharau mto ule mbaya usiostarehesha wakauacha — na hivyo, usiku baada ya usiku, Adoniram akailalia Biblia, nayo ikaokolewa.

Hatimaye vita vikaisha na Adoniram akaachiliwa huru. Akiwa amechoka na kuhuzunika — kwa maana Ann mwaminifu hakuishi muda mrefu baada ya hapo — alimaliza kazi hata hivyo. Aliwapa watu wa Burma Biblia nzima katika lugha yao wenyewe, nayo bado inasomwa huko hadi leo. Adoniram Judson alikuwa amejifunza kwamba kazi ya Mungu inastahili kusubiriwa, inastahili kuteseka kwa ajili yake, na inastahili kulindwa — hata ndani ya mto mbaya.

Jim na Elisabeth Elliot: Wale Waliorudi

Ndani kabisa ya misitu ya Ecuador, huko Amerika Kusini, waliishi watu waitwao Waorani, ambao karibu hawakuwa na mawasiliano yoyote na ulimwengu wa nje na ambao waliwaua wageni waliokaribia. Jim Elliot na rafiki zake wanne waliamini kwamba hata watu hawa walipaswa kupata nafasi ya kusikia kwamba Mungu aliwapenda. Kwa hiyo vijana hao walijifunza yote waliyoweza, wakadondosha zawadi kutoka ndege ndogo ili kupata urafiki, na hatimaye wakatua kwenye ukingo wa mchanga wa mto ili kukutana nao ana kwa ana.

Kwa siku chache mambo yalikwenda vizuri. Kisha, alasiri moja mwaka 1956, wanaume hao watano walishambuliwa na kuuawa kwa mikuki juu ya kile kichuguu cha mchanga cha upweke. Kwa ulimwengu uliokuwa ukitazama ilionekana kama hasara kamili, ya kusikitisha — vijana watano wazuri wamekufa, na hakuna cha kuonyesha. Jim alikuwa amewahi kuandika maneno ambayo rafiki zake hawakuyasahau kamwe: si mpumbavu yeye atoaye kile asichoweza kukishika ili apate kile asichoweza kukipoteza.

Kisha ikaja sehemu ambayo hakuna aliyeweza kuiwazia. Badala ya kukata tamaa kwa hasira na huzuni, mke wa Jim, Elisabeth, pamoja na dada wa mmoja wa wale wanaume wengine, waliamua kwenda kuishi miongoni mwa wale watu waliokuwa wamewaua wapendwa wao.

Waliingia msituni na kufanya makao yao pamoja na Waorani. Walijifunza lugha ile ngumu. Waliwauguza wagonjwa, wakawabeba watoto

wachanga, na wakaishi kama marafiki na majirani — wakiketi kila siku kando ya wale wanaume waliokuwa wamevurumisha mikuki. Taratibu, Waorani walipokuwa wakitazama wema huu wa kushangaza, wakaanza kuuliza kwa nini. Na wengi wao, wakiwemo baadhi ya wauaji wenyewe, wakawa wafuasi wa Yesu, na ndugu wa zile familia walizokuwa wamezijeruhi.

Watu waliokuwa wameonekana kuwa wagumu kuliko wote kuwafikia walifikiwa — si kwa nguvu, wala si kwa kisasi, bali kwa sababu wanawake wawili walichagua kurudi wakiwa na msamaha na upendo. Lilikuwa lile jambo hasa ambalo Jim aliamini lilistahili kufia.

Sundar Singh: Mtu Mtakatifu Aliyemfuata Yesu

Sundar Singh alikua katika familia ya Kisikh kaskazini mwa India, mvulana mzito aliyemtafuta na kumtafuta Mungu lakini hakuweza kupata amani. Alikasirika na kuhuzunika kiasi kwamba siku moja alifanya jambo la kutisha — aliichoma Biblia. Na bado, ndani ya moyo wake, alikuwa bado ana shauku kubwa ya kumjua Mungu, kiasi kwamba aliamua kwamba kama Mungu asingejidhihirisha, maisha hayakuwa na maana ya kuishi.

Asubuhi moja mapema, katikati ya kukata tamaa kwake, Sundar akaomba kwa mara ya mwisho — naye akamwona Yesu, akiwa hai, amejaa upendo, akizungumza naye. Tangu wakati ule Sundar akawa mali ya Yesu, na hakuna kilichoweza kumtikisa, hata pale familia yake yenyewe ilipomfukuza na, kama alivyoamini, ikajaribu kumtia sumu kwa ajili ya jambo hilo.

Sundar aliamua kumtumikia Yesu kwa njia ambayo watu wake wenyewe wangeielewa. Nchini India, *sadhu* ni mtu mtakatifu anayeacha fedha na starehe na kuzunguka toka mahali hadi mahali akimtafuta Mungu. Kwa hiyo Sundar akawa sadhu kwa ajili ya Yesu. Alivaa joho jepesi la rangi ya zafarani, hakumiliki karibu chochote, na akatembea peku katika urefu wote wa India, akimwambia kila mtu aliyekutana naye habari za Mwokozi aliyemwona.

Hakuishia India. Sundar alipanda juu sana katika milima ya Himalaya yenye baridi kali, mirefu kuliko yote duniani, na akavuka kuingia Tibet,

nchi iliyofungwa na yenye hatari kwa Mkristo, ambako alipigwa na mara moja akaachwa kama amekufa. Miguu yake mara nyingi ilikatika na kutoka damu kwa sababu ya barabara za mawe, na watu wakaanza kumwita "mtume mwenye miguu inayotoka damu."

Mwaka 1929, ingawa alikuwa mgonjwa na amechoka, Sundar akaanza safari tena kuelekea milima ya Tibet, ili kupeleka habari njema kwa watu ambao hawakuwa wamewahi kuzisikia. Alipanda juu hadi kwenye njia za milimani zilizoinuka — na hakuonekana tena kamwe. Hakuna anayejua kwa hakika nini kilichompata. Lakini kote India na milimani, watu walimkumbuka yule mtu mtakatifu aliyetembea peku, aliyeacha kila kitu ili kumfuata Yesu, na ambaye angekwenda mahali popote, hata pagumu kiasi gani, ili kumhubiri Yeye.

Lottie Moon: Mama wa Biskuti wa Uchina

Lottie Moon alikuwa mwanamke mdogo — mrefu kwa shida futi nne na nusu — lakini alikuwa na mmojawapo wa mioyo mikubwa na akili zenye ukali kuliko za wengi wa siku zake. Alikuwa miongoni mwa wanawake wa kwanza katika Kusini mwa Amerika kupata shahada kamili ya chuo kikuu, wakati ambapo watu wengi walidhani wasichana hawakuihitaji. Angeweza kufanya jambo lolote. Alichagua kwenda Uchina.

Lottie alipofika katika mji wake wa Kichina, watoto walimwaibikia yule mama mgeni wa ajabu na wakamkimbia. Kwa hiyo Lottie akawaza wazo tamu. Aliingia jikoni kwake kudogo na akaoka sinia za keki tamu za chai na biskuti, akawapa watoto. Punde si punde watoto hawakuwa wakikimbia hata kidogo — walikuwa wakimkimbilia, na mama zao pia wakaja, naye Lottie akawaambia wote, wakiwa na zile biskuti, jinsi Mungu alivyowapenda sana.

Lottie aliishi Uchina kwa karibu miaka arobaini. Alijifunza kuvaa na kuzungumza na kupika kama watu waliomzunguka, hadi hakujihisi tena kuwa mgeni hata kidogo bali kama mmoja wao. Aliwapenda Wachina kama familia yake mwenyewe, nao wakampenda.

Kisha ikaja njaa kali ya kutisha, na watu wote waliomzunguka Lottie wakaanza kufa kwa njaa. Lottie hakuweza kuvumilia. Aligawa chakula chake. Aligawa fedha zake. Alitoa na kutoa hadi karibu hakubaki na chochote kwa ajili yake mwenyewe, akizidi kukonda na kudhoofika kwa sababu hakutaka kula wakati majirani zake hawakuwa na kitu.

Wakati wengine walipogundua ni kidogo kiasi gani alichokuwa amejiwekea, Lottie alikuwa dhaifu sana. Alifariki mwaka 1912 akiwa melini iliyokuwa ikimpeleka nyumbani kupumzika, akiwa amekwisha kutoa kihalisi kila kitu alichokuwa nacho kwa ajili ya watu aliowapenda. Hadi leo Wakristo humkumbuka Lottie Moon kila Krismasi — yule mwanamke mdogo mwenye sahani ya biskuti aliyejitoa mwenyewe wote kwa ajili ya Uchina.

Helen Roseveare: Daktari Aliyemtumaini Mungu Gizani

Helen Roseveare alikuwa daktari kijana mwenye akili nyingi kutoka Uingereza ambaye angeweza kuwa na maisha ya starehe akiwaponya wagonjwa nyumbani. Badala yake alifunga mkoba wake wa udaktari na kwenda Kongo, ndani kabisa ya moyo wa Afrika, ambako karibu hapakuwa na madaktari hata kidogo.

Huko Helen alifanya kazi kwa bidii kuliko alivyowahi kufanya maishani mwake. Alijenga hospitali kutoka karibu chochote. Aliwafundisha vijana wanaume na wanawake wa Kiafrika kuwa wauguzi na madaktari, ili uponyaji uendelee muda mrefu baada yake. Aliwatibu maelfu ya wagonjwa ambao hawakuwa wamewahi kumwona daktari hapo awali. Ilikuwa kazi ya kuchosha na ya ajabu.

Kisha uasi wa kinyama ukaenea kote nchini, na askari wakaikamata misheni. Helen alichukuliwa mateka na kutendewa kwa ukatili mkubwa, na kwa miezi kadhaa aliishi katika hofu na maumivu, bila kujua kama angeishi au angekufa. Ulikuwa wakati wa giza zaidi maishani mwake.

Na bado, katika giza lile, Helen alisema alihisi Mungu akimuuliza swali ambalo hakulisahau kamwe. Si *je, waweza kuvumilia mateso haya,* bali kitu cha ajabu zaidi na chenye upole zaidi: *je, waweza kunishukuru kwa kukuamini na jambo hili, hata kama sitakuambia kamwe kwa nini?* Halikuyaondoa maumivu. Lakini liligeuza hofu yake kuwa aina fulani ya

ujasiri wa kimya, akijua kwamba hakuwa peke yake wala hakuwa amesahauliwa.

Hatimaye alipoachiliwa huru, kila mtu alitegemea Helen angerudi nyumbani Uingereza kwa kudumu, na hakuna ambaye angemlaumu. Lakini alipokwisha kupumzika, alirudi — akarudi Kongo, ili kuendelea kujenga na kuponya na kufundisha. Katika miaka iliyofuata alisaidia kufundisha kizazi kizima kipya cha madaktari na wauguzi wa Kiafrika, ili uponyaji uendelee milele na usimtegemee yeye peke yake kamwe.

Helen Roseveare alitumia maisha yake yote yaliyosalia marefu akiwaambia watu yale aliyojifunza gizani: kwamba Mungu yuko pamoja nasi katika saa zetu ngumu zaidi, na kwamba Yeye hayapotezi kamwe mateso yetu tunapoyaweka mikononi mwake.

Simeon Nsibambi: Mtu Aliyewasha Moto

Simeon Nsibambi alikuwa mtu tajiri, mwenye heshima nchini Uganda, huko Afrika Mashariki. Alikuwa na kazi nzuri ya serikali kama afisa wa afya, mavazi mazuri, na nyumba ya starehe. Alikuwa tayari mtu aliyehudhuria kanisa. Kwa kila dalili ya nje, alikuwa na kila kitu ambacho mtu angeweza kutamani.

Lakini Simeon hakuridhika. Kitu ndani yake kilikuwa na njaa ya kumpata Mungu zaidi ya alivyowahi kumjua — imani halisi, hai, yenye furaha, si tu ya kuheshimika. Hakuweza kuondoa hisia kwamba kulikuwa na mengi zaidi katika kumjua Yesu kuliko alivyokuwa amekwisha kupata.

Siku moja Simeon alikutana na daktari kijana wa Kiingereza aitwaye Joe Church, aliyekuwa na njaa ile ile hasa. Wanaume hao wawili walijifungia kwa wikendi nzima wakiwa na Biblia tu, wakisoma na kuomba na kumwomba Mungu awajaze Roho Mtakatifu wake na kuwafanya kuwa wapya kweli. Naye Mungu akakutana nao. Kitu kikawaka moto ndani ya moyo wa Simeon ambacho hakikuzimika kamwe.

Hakuweza kuiweka furaha ile kwake mwenyewe. Simeon aliacha kazi yake nzuri na akaziendea barabara za Uganda, akiwasimamisha matajiri na maskini, wageni na marafiki, yeyote ambaye angesikiliza, ili kuwaambia kwamba nao pia wangeweza kumjua Yesu na kuoshwa wawe safi na kufanywa wapya. Watu waliona ni ajabu kwamba mtu angeacha cheo kizuri ili kufanya jambo kama hilo — lakini hawakuweza kubishana na furaha iliyokuwa usoni pake.

Wengine wakaupokea moto ule kutoka kwa Simeon, kisha wengine wakaupokea kutoka kwao, na mwali ule ukaenea toka kijiji hadi kijiji na toka nchi hadi nchi. Ukawa ule Uamsho Mkuu wa Afrika Mashariki, wimbi la uzima mpya lililoenea kote Uganda, Rwanda, Kenya na Tanzania na kubadilisha mamia ya maelfu ya maisha — nalo bado linawaka hadi leo. Simeon Nsibambi anakumbukwa, kwa urahisi kabisa, kama mtu aliyewasha moto.

Hii ni tafsiri iliyofanywa na AI inayosubiri kupitiwa na mzungumzaji mzawa. Si maandishi asilia ya mwandishi.

© Ochorus. Ni Chapisho Asili la Ochorus, lililoandikwa kwa ajili ya wasomaji wachanga. Hadithi ni za kweli; usimuliaji ni wetu wenyewe.

Tafsiri hii iliandaliwa na Ochorus, maktaba ya bure ya vitabu vya Kikristo vya kale.

Kisome mtandaoni, bila malipo, kwenye https://ochorus.com/sw/books/brave-for-god-3/

Vitabu zaidi vya bure kwenye ochorus.com